

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Cap. 2. Quæ fraudes beneficio dictæ discretionis auertantur in exercitio
mortificanis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59574)

*Qua fraudes beneficio dicta discretio-
nis auerantur.*

HAC doctrina iam tradita binz fraudes vel errata in hac materia facile intelligi & caueri queunt. Prima est multorum, qui postquam seruire Deo ceperunt, maximum studium ponunt in mortificanda carne ieiunijs, cilicij, disciplinis, pedum nuditate, & alijs id genus: exiguum autem in fugiendis criminibus otiosis, mendacijs, detractionibus, ira, impatientia, curiositate, profusa læticia; caritatis etiam opera negligunt, aliaque multa prætermittunt, quæ ratione officij, status, & professionis alijs præstare deberent. Licet enim mortificationes corporales bonæ sint & fructuosæ, ut supra docuimus, tamen illis anteferenda est animæ puritas, etiam à noxijs leuibus & venialibus, mortificationes enim illam proposito & fine propositam habent. Atque in cultu teruntioque diuino plu-

IN MORTIF. SERVAND. 384

is refert fugere vnum lapsum venialem, lege enim diuina id nobis mandatum est quàm multas voluntarias assumere mortificationes.

NARRAT Metaphrastes magnum Arsenium in colloquio quodam, in quo multas occultas *Sur in*
inlio.
dæmonis tentationes detexit, inter alia hæc elocutum. Fratres, finis & scopus, cur mundo & pompis eius renuntiauerim us, est, expurgatio animæ, hocque medio à Deo obtinere veram perfectamque salutem spiritualem. Quidam hanc puritatem consequi student quoad carnem & vitia externa, & idcirco plurimum se exercent ieiunijs, alijsque afflictionibus corporalibus: verum non perinde laborant in expurganda anima à vitijs & defectibus internis, atque occultis, vt superbia, temeraria præsumptione, nimia cupiditate honorum, & bonorum temporalium, inuidia, æmulatio, alijsque affectibus, quorum bellum est maius, & victoria difficilior. Itaque fit, vt tales similes euadant statuis, quæ extrinsecus quidem inaura

B b 3

505 DE DISCRETIONE

tae sunt, venustisque coloribus deplēta, sed intus vili & abiecta constant materia. Hucusque B. Arsenius, qui ve erat litteris etiam humanis excultus, & lumine diuino plenus, probè intellexit, in quo consisteret vitæ Christianæ religiosa que perfectio.

Huius doctrinæ veritas confirmari posset multorum exemplis, qui nō animaduersa hac fraude & deceptione, in multos errores, & atrocissimos casus inciderunt. Exempla legi apud Cassianum collatione abbatum Moyses secunda possunt: Et in vita S. Francis legitur, religiosum quendam mortificationi exteriori ita fuisse deditum, vt nudis pedibus incederet, in farmentis nocte cubaret, solo pane aqua non nihil mollito victitaret, ac nomen eius hominis Sancti obtineret, qui si mortificationes illas ex humilitate recubisset ad obtinendam humilitatem coedis, verè sanctus extitisset. ve cū quia curam nullam habuit hominis interiori, vt animā à vitijs & passionibus expurgaret, in tantā deuenit cæcitatem, vt etiam contra paupertatis verum speculum vsque ad obitum horam re-

surp̄arit, quod indicium nō obscurū e
 rat aeternę suę damnat̄ionis. Et B. EV-
 SERIVS Emisenus ad eos qui Deo ser-
 uire cupiunt scribens: Fratres, inquit,
 scitote non satis esse affligere carnem
 ieiunijs & vigilijs, si interiora negligamus,
 & mentem non purgemus à vi-
 tijs. Quid enim prodest castigare cor-
 pus, si lingua contaminetur sermoni-
 bus detractorijs? frustra gloriamur de
 inflatis carni verberibus, si mentem
 non liberemus passionibus internis.
 Idem confirmat appōsitā quadam si-
 militudine: Si, inquit, cuiusdam in gran-
 di campo esset vinea, omnemque la-
 borem ille impenderet in colendo
 campo extra vineam lito, vineam au-
 tem sineret compleri spinis & vepri-
 bus, nonne ille frustra laborasset? Sic
 contingit homini mortificanti cor-
 pus, animamque spinis passionū ple-
 nam relinquenti. Quod autē dicit v̄u-
 sebius, mortificationem externā nihil
 prodesse negligenti internam, id intel-
 ligendum est de fructu menti, in eo
 qui obnoxius est peccato mortali. ne-
 mo enim operibus mortificatio-
 nis quantumuis maximis mereri

*Hom. 4. ad
 monachos*

Bb 4 potest

potest vitam æternam, nisi sic iustus.
 Ijs autem, qui dum in gratia dei sunt,
 negligunt mortificationes internas,
 externe non multum profunt, longè
 autem plus prodesse, si ad pu-
 ritatem cordis obtinendam dirigen-
 tur. Vnde idem sanctus alibi eodem
 sic alloquitur. Quid prodest affli-
 gilijs, laboribus, & ieiunijs, dū negli-
 guntur ea, quæ Deus maximè à no-
 bis exigit: ut nempe, quantum in no-
 bis est, cor nostrum à culpis leuioribus
 mūdū cōseruimus: quā à leuioribus lap-
 sibus proxim⁹ gradus est ad grauiora.

ALTERA fraus, quæ ex superioris
 capituli doctrina detegitur, est com-
 munitatis vulgi, nempe eorum, qui arbi-
 trantur, ex mensura mortificationis
 externæ in ieiunijs, disciplinis, alijsq̃
 asperitatibus, metiendam esse cuiusq̃
 serui Dei sanctitatem & perfectionē.
 ut quod quis leuiter castiget corpus,
 hoc sanctior censendus sit: etiam si e-
 nim pœnitentiæ illæ exteriores sint ad-
 modum gratæ Deo & animæ nostræ
 salutare, tamen in ijs non est sita san-
 ctitas vera & vitæ Christianæ aut reli-
 giōsæ perfectio, sed in caritate, patien-
 tiā, hu-

IN MORTIF. SERVAND. 362

ria, humilitate, mansuetudine, iustitia, misericordia, alijsque virtutibus cum caritate necessario connexis. Itaque de servis Dei is sanctior & perfectior est, qui humilior, mansuetior & patientior est, caritate in proximum ardentior, qui puritatis studiosior, qui voluntatem suam diligenter abnegavit, & diuinæ subiecit. Pœnitentiæ enim & mortificationes externæ, vt diximus, sunt tantum instrumenta & adimicula ad veras virtutes, earumque perfectionem consequendam, ac proinde quò quisque plus in illis profecerit, hoc sine ob oculos posito, hoc sanctior & perfectior in conspectu Dei efficietur. *Caritas enim*, vt habet Apostolus Paulus, *est vinculum perfectionis*: tum quia in illa præcipue consistit perfectio, tum quia secum trahit omnes virtutes veras & solidas, in quibus sita est essentialis vitæ Christianæ perfectio.

Colos. 3.

HÆC hætenus eò dicta sunt, vt serui Dei recte de virtutum operibus iudicare possint, & cuique suum attribuere valorem, præstantiusque & principalius bonum alijs antepone. Ceterum

B b 5

cerum

serum minimè ex hac doctrina sequitur, idcirco eos, qui impensè mortificationi externæ dediti sunt, in magna veneratione non esse habendos quia piè existimandum est, eos quoque non negligere internam, omnemque actiones suas referre ad obtinendam cordis puritatem, & virtutum perfectionem, talesque in Dei esse conspectu, quales videntur esse apud homines. Si enim secus fiat, temeritatis notam vix effugiemus. Nam, ut dicit saluator, non potest arbor mala boni fructus facere, nec bona malos. Cum ergo mortificationes externæ cum bonis moribus coniunctæ, sint boni & laudabiles fructus, non possunt ordinariè nisi ab homine verè bono proficisci.

CAPVT III.

Qua moderatione mortificatio instituenda sit, ut nec vita, nec viribus ad diuinum seruitium præstantiam necessarijs obsequi.

Dati